

Szilágyi Sisso Szilvia

A terminál kicsinyített univerzuma

PRÓBAFELVÉTEL; TERMINUM

Juhász Kata és Kun Attila koreográfiáját mutatták be a friss MU terminál B esten a nevezett mozgásszínházi műhely válogatott táncosai. Főleg jóban volt részünk ebből az alkalomból: meglepetés, hogy mindkét koreográfusnak sikerült legutóbbi darabjainál, performanszainál izgalmasabb előadást összehoznia.

Lehet, hogy kell egy szív, társulatnak látszó csoportosulás ahhoz, hogy kiteljesedjenek a technikák, a formai kompozíciók, átgondoltabb legyen a dramaturgia, és működjenek a máskülönben légből kapott absztrakciók. A MU terminál táncművészeti iskolákban végzett, majd külön erre az évadra kiválogatott nyolc táncosa – Ádám Tímea, Czédulás Eszter, Fábrián Anikó, Grecsó Zoltán, Illés Zsuzsa, Juhász Péter, Kiss Róbert és Pelle Viktor – erős csapatnak tűnik, és az előadásból ítélve egészen úgy működnek, mint egy összeszokott együttes. A műhelyben nagyjából az is a cél, hogy modellezzenek egy valós társulati helyzetet, táncművésszé érleljék a pályakezdőket – tulajdonképpen laboratóriumi körülmények között. A táncosok egymástól teljesen eltérő felfogású, profi koreográfusokkal dolgoznak együtt, miközben az alkotóknak is remek lehetőségük adódik arra, hogy kísérletezzenek.

Két táncos kimaradt a mostani kútból, egyikük máris világhírű külföldi társulathoz szegődött, de a képzés végére, főleg ilyen megmutatkozások után, amelyekkel felhívják magukra a közönség és a szakma figyelmét, minden bizonnyal ennek a turnusnak a tagjai se maradnak munka nélkül. A táncos azé, aki megműveli. Ha volna ilyen igazság, akkor minden bizonnyal az egyébként művészeti vezetőként is jelen lévő Juhász Kata, a Frenák Pál Társulatban vad antidivaként befutott táncos (ma már önálló koreográfus) mondhatná magáénak a csapatot. Juhász, előéletét tekintve, nem kifejezetten színházban gondolkodó művész, tehát joggal várhattunk tisztán koreográfiai verziót. Így is lett: a *Próba felvétel* című első kis etűdben történet nélkül, táncban beszéli el a kiszámíthatatlanságot, a változást. Gondolhatnánk arra is, hogy ez a koreográfia magának a kis társulatnak a belső története.

A nyolc táncos – némi próbatermi jellegű vetkőzés után – minden irányból érkezik a színre, még a kö-

zönség soraiból is. Olyan illúzióm támad, hogy mindenki színpadra megy mellőlem, és a darabot végül, mint egy szívinfarktuson átesett amerikai koreográfus filmbeli rémálmában, üres nézőtérről nézhetem majd. Nem várt akciók, mozdulatok határozzák meg a darab menetét, gyors váltások, rángatózások, egyensúlyvesztések követik egymást, de az egyszerű feketebe öltözött táncosok mindig visszatérnek a kiinduló pozícióba. Befejezik a mozdulatsort, nem zilálódnak szét a színpadkép,

BALRA: Grecsó Zoltán, Ádám Tímea, Juhász Péter, Czédulás Eszter és Kiss Róbert a Próba felvételben

JOBBRA: Pelle Viktor, Ádám Tímea, Grecsó Zoltán, Juhász Péter és Kiss Róbert a Terminumban

a szereplők teste nem kerül ki irányításuk alól, mint erre sokszor számítanánk. Szépen, végtelen díszítő-mintaként variálódnak a mozdulatsorok, trióban, duóban, soha nincs két egyforma akció, persze az is lehet, hogy van, de valahogy mégis lineárisan, ismétlések érzete nélkül halad előre a produkció. Kellemes áthallás, sőt idézet a frenáki geometrikus színpadképből a változó fénysávokkal megvilágított színpad. Ám itt a fény az egyetlen díszletelem, jelzesszerű bútorok, falak, kötelek sincsenek, képzeletbeliek annál inkább, mert a tekintet minduntalan követi a fényből termett ösvényeket. Van, aki a sötét szélén halad mint árnyékhadserg, de két-három kiválasztott mindig a fényben fürdőzve produkálja magát. A mozgás rendszerét tehát a fény szabja meg. Mindamelllett – Juhász Kata egykori, szinte animális színpadi létét idézve – vegyül némi vadság a fegyelmezett táncba, persze nagyon elfojtva. Valahogy úgy, ahogy az utolsó, megdöbbentő jelenetben, az egyébként táncosként kevésbé, inkább jelenségként lenyűgöző lány visszafojtott, méltóságteljes hatyúmozdulataiban (legalábbis a kézfejében) benne van az ideges nyugtalanság, a pillangóeffektus lassú, de biztosan megváltoztató ereje.

keznek. A darab akkor válik izgalmassá, amikor Kun a saját társulatával elkezdett „szöveges vonalat” és a társkapcsolati témát folytatva emberi hang és mozdulat segítségével egymáshoz való viszonyainkat kezdi boncolgatni. Nem történetyszerűen, csak képtöredékekben, amelyek közül a legerősebb hatásuk talán a földön kúszó nőkre ordítózó, majd a kezükből evő, megroggyant férfiaknak van. Persze említhetném a teátrális gesztusokkal induló, aztán meglepően végződő, elfajuló vagy éppen elmaradó ölekezéseket, kvázitalálkozásokat is. A mozdulatokhoz kapcsolódó női-férfi szerep-sztereotípiákkal is kísérletezik az alkotó. Leánycsivitelés, ideges rezdülések, fiúerőszak, durva lendítések – nagyon ismerős helyzetek ezek, csak a kontextus költőibb egy kicsit, mint megszoktuk. De ne felejtjük: a *dance pure* torát üljük épp. Néha csodálatra méltó az a pesszimizmus, amivel a koreográfus elmagyarázza, mennyire lehetetlen a kommunikáció ebben a világban. A közönség azonban nem csügged, sőt tenyerét ritmikusan összeütve fejezi ki, mennyire örül, hogy már az indulásnál is a helyükön vannak, és megfelelően érzékennyé vannak téve ezek a táncosok. Valóságos terminál-emulátorok.

Köncz Zsuzsa felvételei

A szünet utáni, *Terminum* című második részben Kun Attilának, a PR-evolution Dance Company önkereső ágban versenyző vezetőjének elképzelései láthatók. A jelmez drappba vált, a táncosok ugyanazok, csak éppen viharosan érkeznek a színpadra, egyszerű berohannak, és egy ismert Prodigy-számra, rajtaütésszerűen adják virtuóz, rockbalettes énjüket. Népszerű zúzásra kortársat táncolni – nos, abban mindig van valami veszély, ami az egészet a Broadway-musical felé billentheti. Kun Attila mindenestre megoldja a dolgot, mielőtt lejtteni kezdene a csúszós talaj. Hirtelen, lassú, merengő zenére (a zenei váltások egyébként gyakran úgy döccennek, mintha endéká szalagos magnót kapcsolgatna valaki) lassított felvételre emlékeztető mozgásgyakorlatok követ-

MU TERMINÁL B EST (MU Színház)

Próbafelvétel

Koreográfia: Juhász Kata. **Zene:** Gergely Attila.

Terminum

Koreográfia: Kun Attila. **Zene:** montázs. **Jelmez:** Illésy Lenke. **Fényterv:** Payer Ferenc. **Táncolja:** Ádám Tímea, Czédulás Eszter, Fábíán Anikó, Greccsó Zoltán, Illés Zsuzsa, Juhász Péter, Kiss Róbert, Pelle Viktor.